

Rapport

28/10/2025

met betrekking tot het toegelaten inkomen van de distributienetbeheerders uit hun periodieke distributienettarieven voor het jaar 2025 (actualisatie van RAPP-2024-20)

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	3
2.	Toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie	5
2.1.	Totaal toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie	5
2.2.	Endogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie	7
2.2.1	Basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten	9
2.2.2	Aanvullende, endogene termen	10
2.3.	Exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie	12
3.	Toegelaten inkomen voor aardgasdistributie.....	15
3.1.	Totaal toegelaten inkomen voor aardgasdistributie	15
3.2.	Endogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie	17
3.2.1	Basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten	19
3.2.2	Aanvullende, endogene termen	20
3.3.	Exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie	21

1. Inleiding

Op 21 juni 2024 heeft de Vlaamse Nutsregulator de tariefmethodologie voor de elektriciteits- en aardgasdistributie in Vlaanderen gedurende de reguleringsperiode 2025-2028 vastgesteld¹. De tariefmethodologie legt het kader vast voor het bepalen van het toegelaten inkomen van de Vlaamse distributienetbeheerders. Daarbij waakt de Vlaamse Nutsregulator erover dat de distributienetbeheerders de nodige middelen hebben om hun essentiële taken te vervullen en de nodige investeringen te doen met het oog op de energietransitie. De tariefmethodologie stimuleert hen echter ook om efficiënt en innovatief te werken, hun productiviteit te verbeteren en de kwaliteit van hun dienstverlening aan de Vlaamse gezinnen en bedrijven te garanderen. Tot slot legt de tariefmethodologie ook vast hoe het toegelaten inkomen vertaald wordt in de nettarieven die de Vlaamse gezinnen en bedrijven jaarlijks aan de distributienetbeheerders betalen.

In uitvoering van de tariefmethodologie 2025-2028 heeft de Vlaamse Nutsregulator op 29 oktober 2024 het toegelaten inkomen van de elektriciteits- en aardgasdistributienetbeheerders uit hun periodieke distributienettarieven voor het jaar 2025 vastgesteld. Op basis van dit toegelaten inkomen en de verwachte afname- en injectievolumes heeft de Vlaamse Nutsregulator op 17 december 2024 de periodieke nettarieven voor het jaar 2025 vastgesteld.

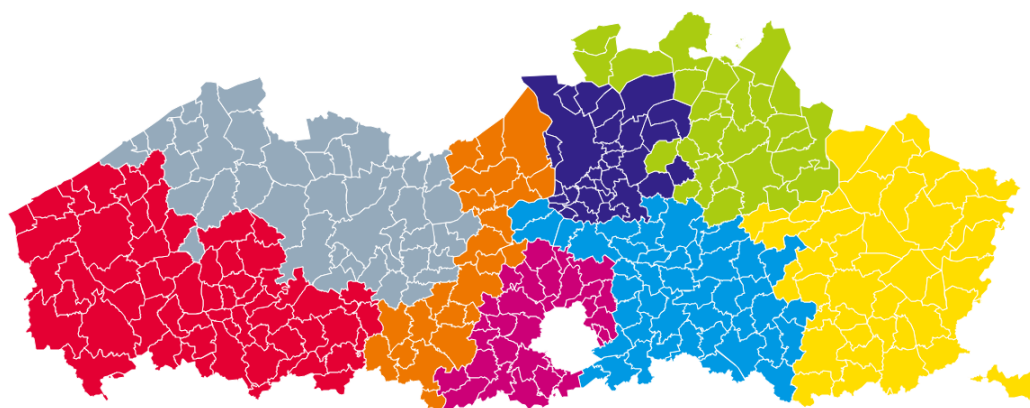
Op 28 oktober 2025 heeft de Vlaamse Nutsregulator beslist om het toegelaten inkomen van de elektriciteits- en aardgasdistributienetbeheerders uit hun periodieke distributienettarieven voor het jaar 2025 te herzien. Bij het nazicht van de ex-post rapporteringen over de endogene kosten van de distributienetbeheerders in het jaar 2024 hebben we immers een aantal vaststellingen gedaan die betrekking hebben op de endogene kosten in de referentieperiode 2019-2023. Naar aanleiding van deze vaststellingen hebben we geoordeeld dat de gerapporteerde endogene kosten in de referentieperiode 2019-2023, op basis waarvan het toegelaten inkomen 2025 berekend wordt, gecorrigeerd dienen te worden om de correctheid en uniformiteit van de rapportering over deze referentieperiode te bewaken.

Deze nota geeft een overzicht van de hoogte en samenstelling van het toegelaten inkomen voor het jaar 2025. Meer informatie kan u terugvinden op onze website².

Het toegelaten inkomen is vastgesteld in overeenstemming met de netgebieden die vanaf 1 januari 2025 gelden en houdt dus rekening met de partiële splitsingen en fusies die de distributienetbeheerders op die datum doorvoeren. Hieronder ziet u de verschillende netgebieden op de kaart van Vlaanderen. Alle distributienetbeheerders in Vlaanderen behoren tot dezelfde werkmaatschappij, Fluvius System Operator cvba.

¹ <https://www.vlaamsenutsregulator.be/nl/tariefmethodologie-2025-2028>

² <https://www.vlaamsenutsregulator.be/nl/toegelaten-inkomens-en-tariefvoorstellen-2025>

- Fluvius Antwerpen
 ● Fluvius Halle-Vilvoorde
 ● Fluvius Imewo
 ● Fluvius Kempen
 ● Fluvius Limburg
- Fluvius Midden-Vlaanderen
 ● Fluvius West
 ● Fluvius Zenne-Dijle

2. Toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie

2.1. Totaal toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie

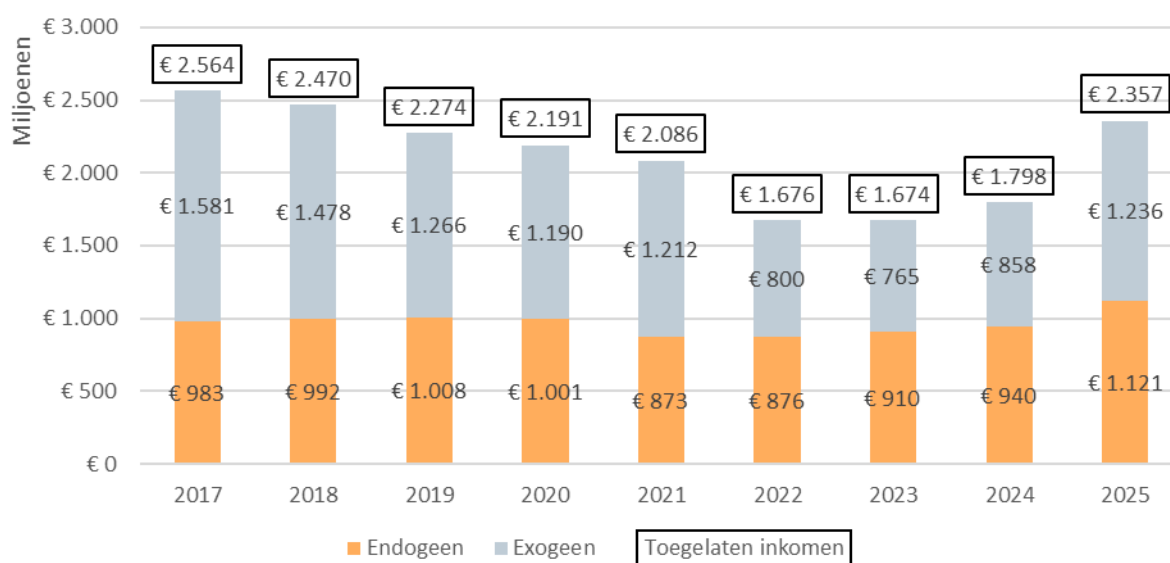
Hieronder tonen we een overzicht van het toegelaten inkomen voor 2025 per distributienetbeheerder, verdeeld over exogene en endogene kosten.

Tabel 1 Toegelaten inkomen van de elektriciteitsdistributienetbeheerders uit hun periodieke distributienettarieven voor 2025

Netbeheerder	Exogeen	Endogeen	Totaal	Evolutie t.o.v. 2024
Fluvius Antwerpen	€ 174.061.642	€ 156.122.504	€ 330.184.146	
Fluvius Halle-Vilvoorde	€ 89.155.941	€ 95.063.065	€ 184.219.006	
Fluvius Imewo	€ 219.225.619	€ 219.756.358	€ 438.981.978	
Fluvius Kempen	€ 100.931.842	€ 77.255.375	€ 178.187.218	
Fluvius Limburg	€ 176.462.763	€ 133.353.750	€ 309.816.513	
Fluvius Midden-Vlaanderen	€ 94.989.239	€ 92.264.053	€ 187.253.292	
Fluvius West	€ 233.126.148	€ 205.383.289	€ 438.509.437	
Fluvius Zenne-Dijle	€ 147.965.810	€ 142.288.378	€ 290.254.188	
Totaal	€ 1.235.919.006	€ 1.121.486.772	€ 2.357.405.778	+31,11%
Aandeel	52%	48%		

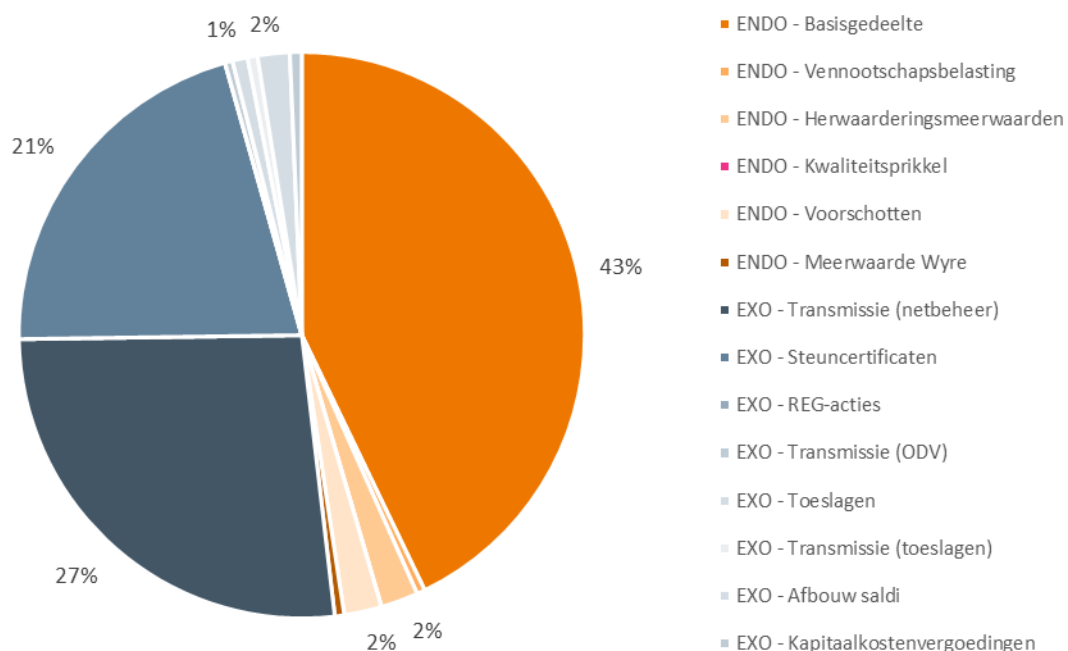
Figuur 1 toont de evolutie van het toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in de periode 2017-2025, telkens bepaald in overeenstemming met de tariefmethodologie die voor het betreffende jaar geldt.

Figuur 1 Evolutie van het toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in de periode 2017-2025

Figuur 2 toont de samenstelling van het toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in 2025. Daarbij wordt de absolute waarde van elk onderdeel getoond, zonder positief of negatief teken.

Figuur 2 Samenstelling van het toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in 2025

In de paragrafen 2.2 en 2.3 wordt elk onderdeel afzonderlijk toegelicht.

2.2. Endogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie

Endogene kosten liggen binnen de controle van de distributienetbeheerders. De Vlaamse Nutsregulator past een inkomstenplafond toe. Op die manier worden de distributienetbeheerders gestimuleerd om hun taken zo kostenefficiënt mogelijk uit te voeren. De Vlaamse Nutsregulator weerhoudt enkel de endogene kosten die redelijk en noodzakelijk zijn voor het net- en databeheer in Vlaanderen. Naast de efficiëntieprikkels omvat de tariefmethodologie 2025-2028 ook kwaliteitsprikkels om de kwaliteit van de dienstverlening te garanderen.

Hieronder tonen we de evolutie van het toegelaten inkomen voor endogene kosten in de periode 2017-2025.

Tabel 2 Evolutie van het endogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in de periode 2017-2025

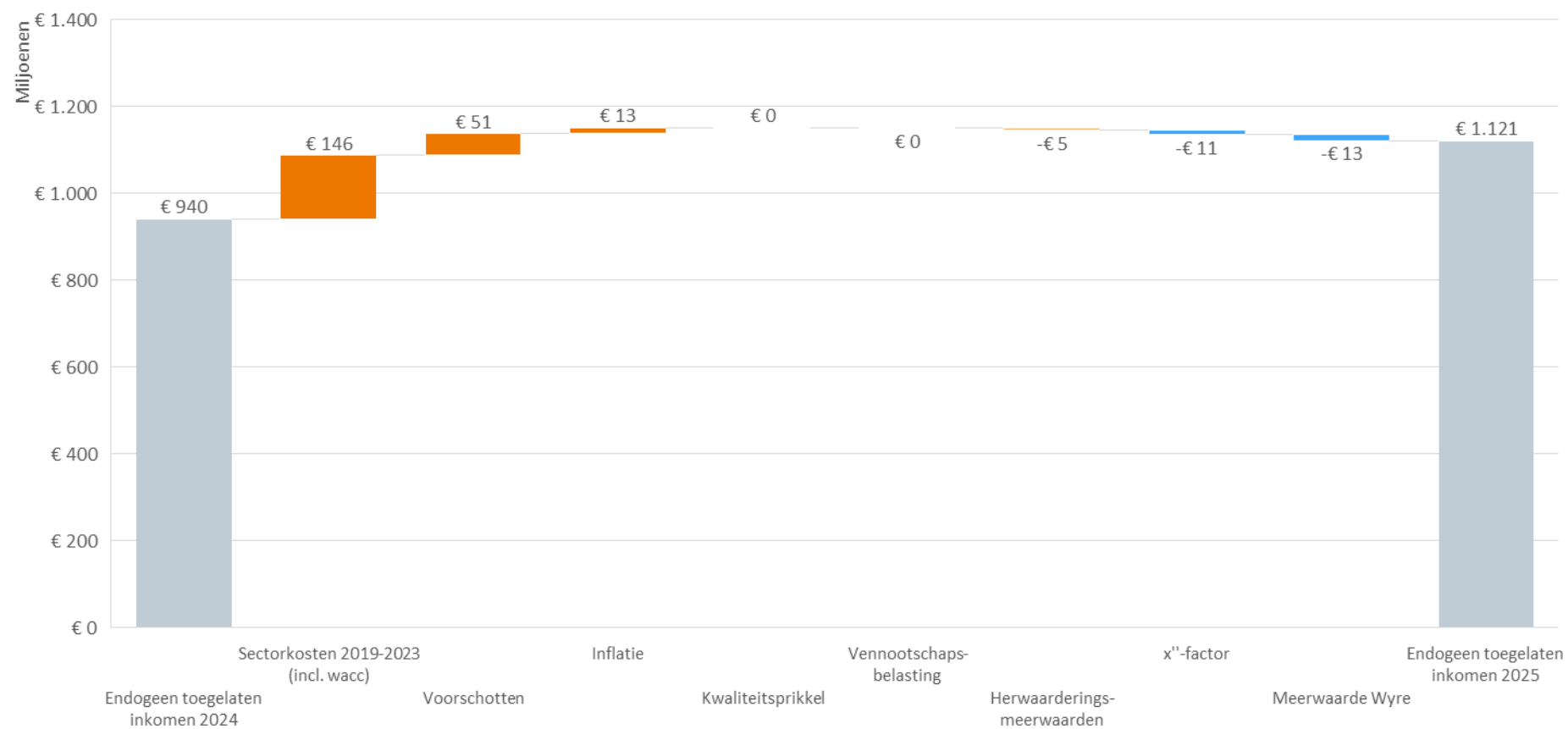
Jaar	Endogeen toegelaten inkomen	Evolutie t.o.v. vorig jaar
2017	€ 983.065.994	-2,4%
2018	€ 992.348.365	0,9%
2019	€ 1.008.425.660	1,6%
2020	€ 1.000.500.751	-0,8%
2021	€ 873.266.666	-12,7%
2022	€ 875.676.560	0,3%
2023	€ 909.551.691	3,9%
2024	€ 940.283.760	3,4%
2025	€ 1.121.486.772	19,3%

Volgens paragraaf 5.2, formule 3 en tabel 5, van de tariefmethodologie bestaat het toegelaten inkomen voor endogene kosten uit de volgende onderdelen:

- Basisgedeelte;
- Ex-ante aanvullende term voor herwaarderingsmeerwaarden;
- Ex-ante correctie voor vennootschapsbelasting;
- Kwaliteitsprikkel;
- Voorschotten;
- Correctie voor Wyre-meerwaarde.

Figuur 3 toont in welke mate ieder onderdeel bijdraagt aan de stijging van het toegelaten inkomen voor endogene kosten tussen 2024 en 2025. In de volgende paragrafen lichten we dit in meer detail toe.

Figuur 3 Evolutie van het endogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie tussen 2024 en 2025

2.2.1 Basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten

Het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten wordt bepaald op basis van de hoogte en evolutie van de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023. De sectorkosten omvatten de afschrijvingen en operationele nettokosten van alle distributienetbeheerders en de normatieve kapitaalkostvergoeding. De kapitaalkostvergoeding voor 2025 wordt berekend door een gewogen gemiddelde kapitaalkost van 5,20% toe te passen op de gereguleerde vaste activa en het nettobedrijfskapitaal. Dit vormt een marktconforme vergoeding voor een nutsbedrijf dat zich op een kostenefficiënte manier weet te financieren en geeft de distributienetbeheerders een prikkel om hun werkelijke kapitaalkosten te beheersen.

Het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten voor 2025 wordt concreet bepaald door lineaire extrapolatie van de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023. Figuur 4 illustreert dit en toont ook de overeenkomstige bedragen voor de voorgaande reguleringsperiode.

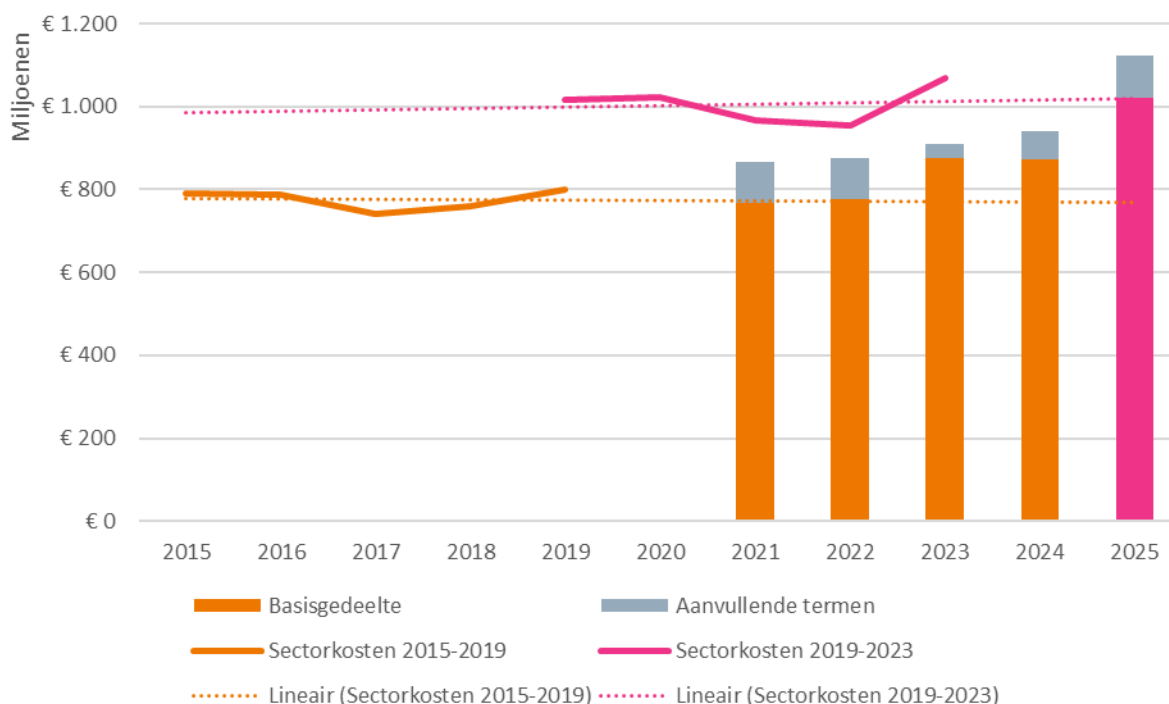
De sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019 zijn geactualiseerd naar de consumptieprijzen in 2020 en zijn berekend op basis van een normatief kapitaalkostpercentage van 3,50%. De sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023, daarentegen, zijn geactualiseerd naar de consumptieprijzen in 2024 en zijn berekend op basis van een normatief kapitaalkostpercentage van 5,20%. Omwille van de inflatie tussen 2020 en 2024 en de hogere kapitaalkostvergoeding liggen dus ook de sectorkosten beduidend hoger dan de sectorkosten in de voorgaande referentieperiode. Hierdoor stijgt ook het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten.

Als we de inflatie en de kapitaalkostvergoeding buiten beschouwing laten, dan liggen de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023 wel iets lager dan de sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019. Dit komt onder meer door de fusiebesparingen die de Vlaamse Nutsregulator in de voorgaande reguleringsperiode opgelegd heeft.

De sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019 kennen een dalend verloop en leiden tot een x-factor van 0,00084. De sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023 kennen daarentegen een stijgend verloop en leiden tot een x-factor van -0,00342. Omwille van de historische kostentrend zal het basisgedeelte van het toegelaten inkomen tussen 2025 en 2028 dus licht stijgen.

Naast de x-factor omvat het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten ook de x''-factor of frontier shift. Door middel van de x''-factor stimuleert de Vlaamse Nutsregulator de distributienetbeheerders om productiviteitsverbeteringen te realiseren, bijvoorbeeld door 'best practices' toe te passen en de technologische vooruitgang te benutten. In de reguleringsperiode 2025-2028 bedraagt de x''-factor 1,10%.

Figuur 4 Bepaling van het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten

2.2.2 Aanvullende, endogene termen

De tariefmethodologie 2025-2028 bepaalt dat herwaarderingsmeerwaarden geen deel uitmaken van de sectorkosten of van de gereguleerde vaste activa. In de plaats daarvan worden de afschrijvingskosten en kapitaalkosten van herwaarderingsmeerwaarden in het toegelaten inkomen voor endogene kosten opgenomen via een ex-ante aanvullende term. Deze term wordt overgenomen uit het goedgekeurde budgetvoorstel van de distributienetbeheerders en bedraagt € 50.873.493,81 voor 2025.

De ex-ante correctie voor vennootschapsbelasting omvat een correctie voor de exogene kosten of aanvullende endogene termen die fiscaal niet aftrekbaar zijn en belastingverhogend werken. Deze term wordt overgenomen uit het goedgekeurde budgetvoorstel van de distributienetbeheerders en bedraagt € 11.279.967,49 voor 2025.

Via de kwaliteitsprikkel (Q-factor) wordt de financiële incentive om draagvlak voor de energietransitie te creëren (paragraaf 1.1 van bijlage 11 van de tariefmethodologie 2021-2024) in het toegelaten inkomen voor endogene kosten verrekend. De Vlaamse Nutsregulator heeft het draagvlak gepeild door jaarlijks de elektriciteitsdistributienetgebruikers te vragen naar hun mening over de digitale meter, over de informatie die Fluvius hierover geeft en over de webportalen die Fluvius ter beschikking stelt. De Vlaamse Nutsregulator heeft het gebruik van de webportalen ook opgevolgd aan de hand van het aantal registraties en aantal unieke bezoekers per maand. Op basis van de

jaarlijkse marktbevragingen en halfjaarlijkse rapporteringen, oordeelt de Vlaamse Nutsregulator dat het gebruik van het webportaal voor kleinverbruiksmeting significant gestegen is tussen 2021 en 2024 en kent de elektriciteitsdistributienetbeheerders daarvoor een bonus van € 125.000,00 toe. De andere doelstellingen zijn echter niet behaald. Het resterende deel van de maximale bonus van € 500.000,00 wordt dan ook niet toegekend aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders.

De Vlaamse Nutsregulator kan volgens de tariefmethodologie 2025-2028 een voorschot aan het toegelaten inkomen voor endogene kosten toevoegen. Fluvius heeft een voorschot van € 62.866.275,78 aangevraagd voor de hogere kosten ten gevolge van het proactieve investeringsbeleid in het kader van de energietransitie en de hogere kosten ten gevolge van veranderende wetgeving inzake net- en databeheer. De Vlaamse Nutsregulator heeft een deel van het aangevraagde voorschot verworpen omdat de inhoudelijke vereisten niet voldaan waren of omdat het maximale voorschot van 5% van het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten overschreden werd. Het uiteindelijke voorschot bedraagt € 51.053.658,49 voor 2025. Dit voorschot zal gelijkmatig gespreid over de periode 2029-2032 teruggenomen worden.

In 2023 heeft Fluvius een deel van de gereguleerde vaste activa ingebracht in het bedrijf Wyre (een joint venture tussen Fluvius en Telenet). Bij de inbreng van de gereguleerde vaste activa heeft Fluvius ook een meerwaarde gerealiseerd. De Vlaamse Nutsregulator oordeelt dat deze meerwaarde moet terugvloeien naar de elektriciteitsdistributienetgebruikers en doet daarvoor een correctie van het toegelaten inkomen voor endogene kosten. Zoals toegelicht in bijlage 11 van de tariefmethodologie 2025-2028, heeft de Vlaamse Nutsregulator de meerwaarde vastgesteld op € 51.674.068,79. Deze meerwaarde wordt gelijkmatig gespreid over de reguleringsperiode 2025-2028 en leidt tot een correctie van - € 12.918.517,20 voor 2025.

2.3. Exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie

Exogene kosten liggen buiten de controle van de distributienetbeheerders en kunnen niet gedrukt worden door efficiëntieverbeteringen. Efficiëntieprikkels zijn dan ook niet zinvol. Exogene kosten worden daarom integraal doorgerekend in de periodieke distributienettarieven.

Het toegelaten inkomen voor exogene kosten is gelijk aan het budgetvoorstel dat de distributienetbeheerders ingediend hebben en de Vlaamse Nutsregulator goedgekeurd heeft. Later, als de werkelijke exogene kosten vastgesteld zijn, zal de Vlaamse Nutsregulator de gebudgetteerde kosten en de werkelijke kosten met elkaar vergelijken en het verschil daartussen via het regulatorisch saldo voor exogene kosten verrekenen.

Hieronder tonen we de evolutie van het toegelaten inkomen voor exogene kosten in de periode 2017-2025.

Tabel 3 Evolutie van het exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in de periode 2017-2025

Jaar	Exogeen toegelaten inkomen	Evolutie t.o.v. vorig jaar
2017	€ 1.581.308.190	8,6%
2018	€ 1.477.921.732	-6,5%
2019	€ 1.265.525.203	-14,4%
2020	€ 1.190.130.938	-6,0%
2021	€ 1.212.255.871	1,9%
2022	€ 800.029.079	-34,0%
2023	€ 764.590.061	-4,4%
2024	€ 857.754.860	12,2%
2025	€ 1.235.919.006	44,1%

De exogene kosten van de elektriciteitsdistributienetbeheerder zijn als volgt samengesteld:

- De transmissienettarieven die Elia aan de distributienetbeheerders aanrekent voor het gebruik van het transmissienet, voor openbardienstverplichtingen en voor toeslagen;
- De transmissienetkosten die de distributienetbeheerders onderling aanrekenen ten gevolge van doorvoer;
- De kosten en opbrengsten van de verplichte opkoop van steuncertificaten aan minimumsteun;
- De kosten en opbrengsten van de premies en actieverplichtingen voor het stimuleren van rationeel energieverbruik en het gebruik van hernieuwbare energiebronnen;
- De kosten en opbrengsten voor de minimale levering elektriciteit;
- De lasten voor niet-gekapitaliseerde aanvullende pensioenen van personeelsleden;
- De heffingen volgens het GRB-decreet;
- De bijdragen volgens het GIPOD-decreet;
- De retributies die openbaar domeinbeheerders aanrekenen voor het gebruik van het openbaar domein (volgens het betreffende Besluit van de Vlaamse Regering);
- De retributies die de spoorwegbeheerder aanrekent;

- De afbouw van regulatoire saldi;
- De kapitaalkostvergoedingen voor de gegarandeerde activa (de voorraad steuncertificaten en de regulatoire saldi).

Tabel 4 toont het aandeel van deze kosten in het toegelaten inkomen voor exogene kosten in 2025.

Tabel 4 Samenstelling van het exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in 2025

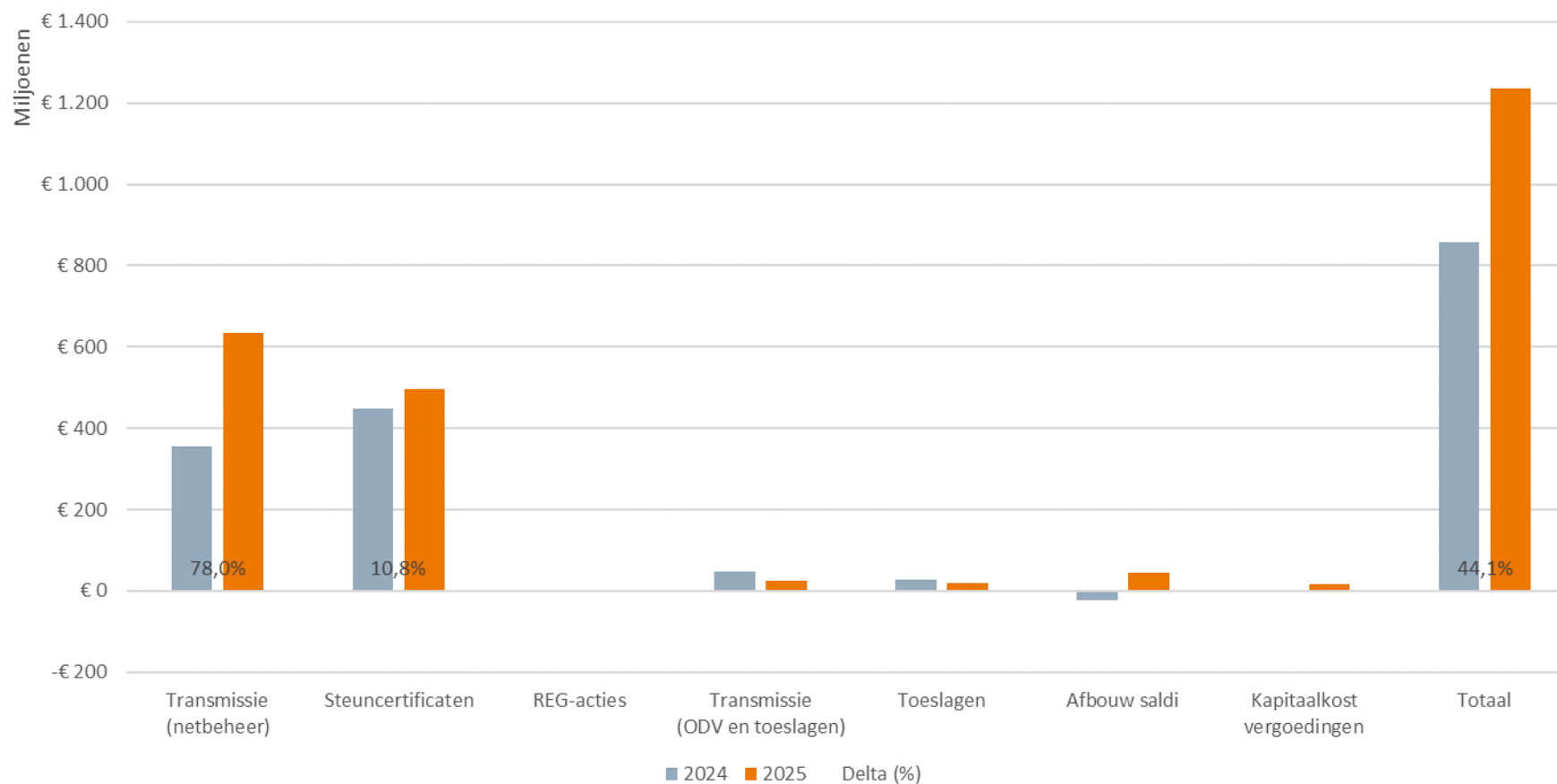
Exogene kosten	Bedrag in 2025	Aandeel in 2025
Transmissienetkosten (netbeheer)	€ 634.836.629	51,4%
Steuncertificaten	€ 496.677.680	40,2%
REG-acties	€ 0	0,0%
Minimale levering elektriciteit	€ 0	0,0%
Transmissienetkosten (ODV)	€ 10.321.994	0,8%
Toeslagen (niet-gekap. pensioenen, heffingen en retributies)	€ 20.822.356	1,7%
Transmissienetkosten (toeslagen)	€ 13.496.654	1,1%
Afbouw regulatoire saldi (exogene kosten)	€ 25.272.968	2,0%
Afbouw regulatoire saldi (volumeverschillen)	€ 31.142.089	2,5%
Afbouw regulatoire saldi (herindexering)	-€ 12.877.975	-1,0%
Afbouw regulatoire saldi (vennootschapsbelasting)	€ 160.501	0,0%
Afbouw regulatoire saldi (herwaarderingsmeerwaarden)	-€ 23.435	0,0%
Kapitaalkostvergoeding	€ 16.089.544	1,3%
Totaal	€ 1.235.919.006	100,0%

Figuur 5 toont in welke mate ieder onderdeel bijdraagt aan de stijging van het toegelaten inkomen voor exogene kosten tussen 2024 en 2025. Hieronder lichten we de voornaamste redenen in meer detail toe.

- De transmissienettarieven die Elia aan de distributienetbeheerders aanrekent voor het gebruik van het transmissienet zullen in 2025 met 78% of met € 278 miljoen stijgen. Deze tariefstijging, omwille van het ambitieuze investeringsprogramma van Elia, is eind 2023 aangekondigd door Elia en de federale energieregulator CREG³.
- De elektriciteitsdistributienetbeheerders zijn verplicht om steuncertificaten aan minimumsteun op te kopen en zij verkopen deze steuncertificaten aan (lagere) marktwaarde. De nettokosten worden in de exogene kosten verrekend. In 2024 heeft de Vlaamse overheid een vergoeding van € 67 miljoen aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders uitgekeerd om zo een deel van deze kosten uit de netfactuur te halen. In de Vlaamse begroting voor 2025 is echter geen vergoeding voor de opkoop van groenestroomcertificaten voorzien. Dit is de voornaamste reden waarom de nettokosten inzake steuncertificaten met € 66 miljoen stijgen ten opzichte van 2024.
- Op 9 juli 2024 besliste de Vlaamse Nutsregulator over de regulatoire saldi voor het jaar 2023. De helft daarvan wordt samen met de resterende regulatoire saldi voor het jaar 2022 afgebouwd in het toegelaten inkomen voor exogene kosten in 2025. Dit leidt tot een stijging van € 66 miljoen.

³ [CREG keurt transmissienettarieven van elektriciteit voor de periode 2024-2027 goed](#)

Figuur 5 Evolutie van het exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie tussen 2024 en 2025

3. Toegelaten inkomen voor aardgasdistributie

3.1. Totaal toegelaten inkomen voor aardgasdistributie

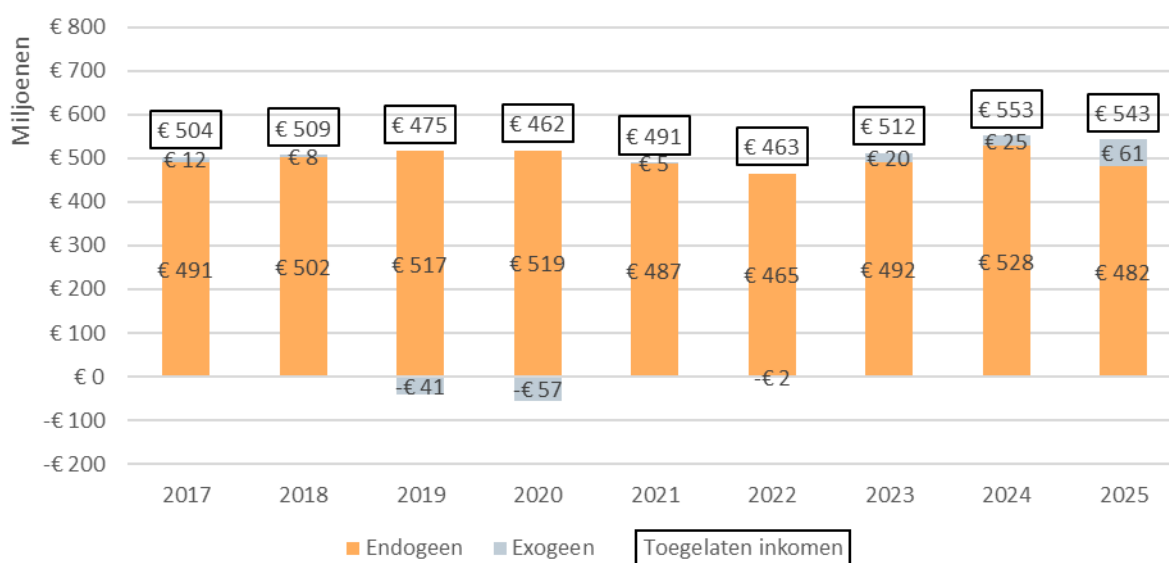
Hieronder tonen we een overzicht van het toegelaten inkomen voor 2025 per distributienetbeheerder, verdeeld over exogene en endogene kosten.

Tabel 5 Toegelaten inkomen van de aardgasdistributienetbeheerders uit hun periodieke distributienettarieven voor 2025

Netbeheerder	Exogeen	Endogeen	Totaal	Evolutie t.o.v. 2024
Fluvius Antwerpen	€ 10.230.065	€ 80.793.057	€ 91.023.122	
Fluvius Halle-Vilvoorde	€ 4.759.094	€ 41.494.915	€ 46.254.009	
Fluvius Imewo	€ 10.706.403	€ 97.328.116	€ 108.034.518	
Fluvius Kempen	€ 4.089.587	€ 33.970.071	€ 38.059.658	
Fluvius Limburg	€ 9.539.260	€ 51.475.331	€ 61.014.591	
Fluvius Midden-Vlaanderen	€ 4.423.379	€ 40.762.712	€ 45.186.090	
Fluvius West	€ 10.424.141	€ 76.345.392	€ 86.769.532	
Fluvius Zenne-Dijle	€ 6.828.608	€ 60.120.257	€ 66.948.865	
Totaal	€ 61.000.536	€ 482.289.851	€ 543.290.386	-1,69%
Aandeel	11%	89%		

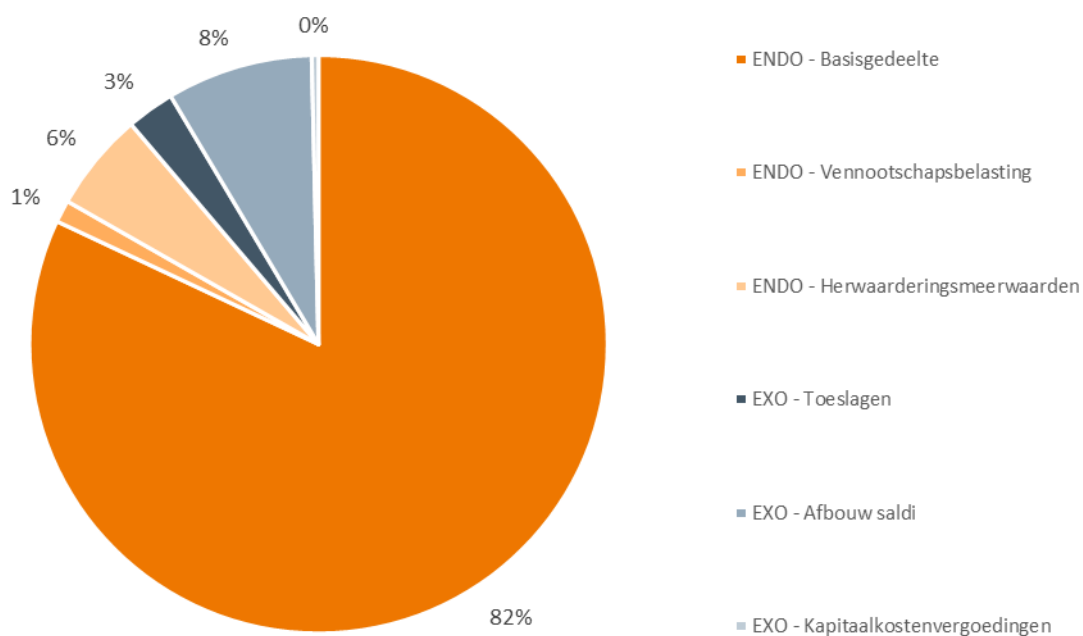
Figuur 6 toont de evolutie van het toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in de periode 2017-2025, telkens bepaald in overeenstemming met de tariefmethodologie die voor het betreffende jaar geldt.

Figuur 6 Evolutie van het toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in de periode 2017-2025

Figuur 7 toont de samenstelling van het toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in 2025. Daarbij wordt de absolute waarde van elk onderdeel getoond, zonder positief of negatief teken.

Figuur 7 Samenstelling van het toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in 2025

In de paragrafen 3.2 en 3.3 wordt elk onderdeel afzonderlijk toegelicht.

3.2. Endogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie

Endogene kosten liggen binnen de controle van de distributienetbeheerders. De Vlaamse Nutsregulator past een inkomstenplafond toe. Op die manier worden de distributienetbeheerders gestimuleerd om hun taken zo kostenefficiënt mogelijk uit te voeren. De Vlaamse Nutsregulator weerhoudt enkel de endogene kosten die redelijk en noodzakelijk zijn voor het net- en databeheer in Vlaanderen. Naast de efficiëntieprikkels omvat de tariefmethodologie 2025-2028 ook kwaliteitsprikkels om de kwaliteit van de dienstverlening te garanderen.

Hieronder tonen we de evolutie van het toegelaten inkomen voor endogene kosten in de periode 2017-2025.

Tabel 6 Evolutie van het endogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in de periode 2017-2025

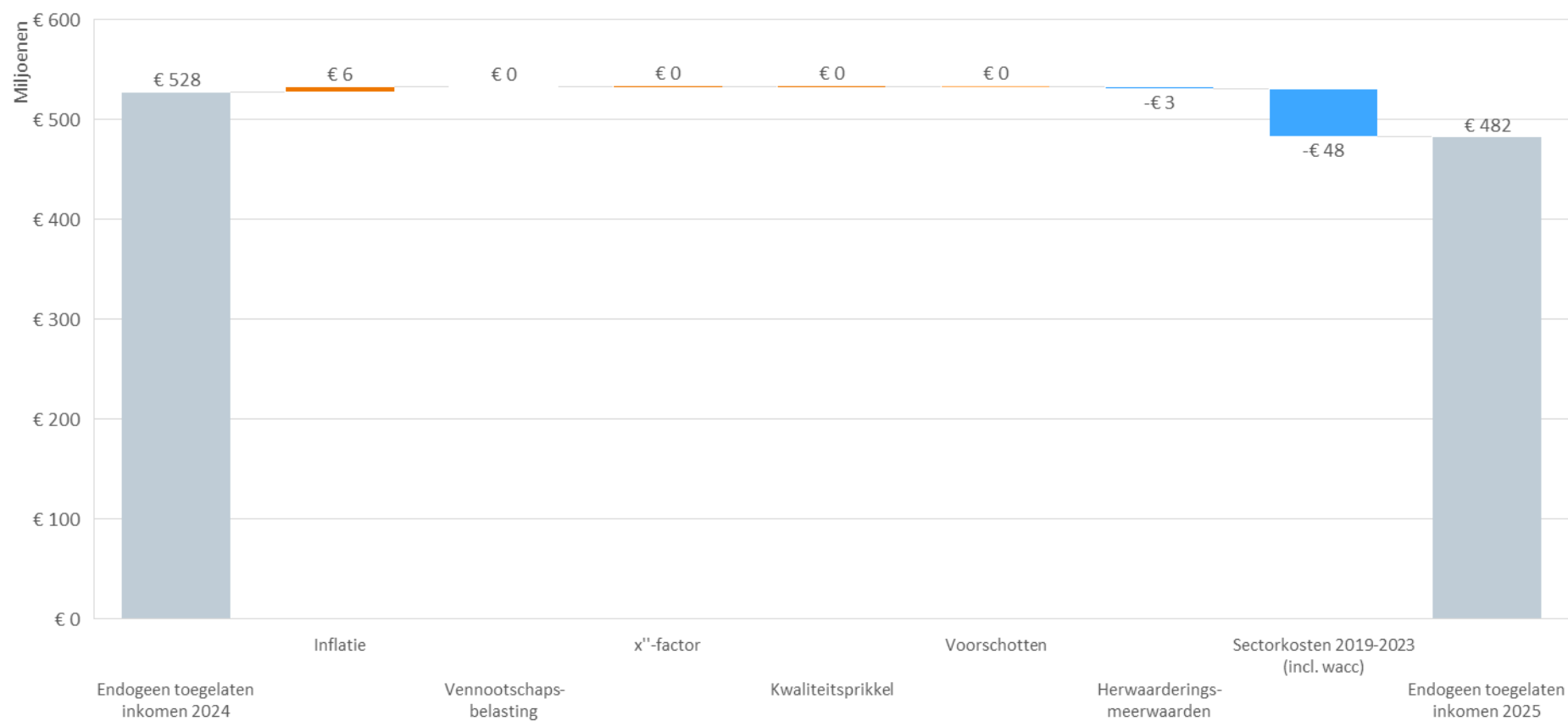
Jaar	Endogeen toegelaten inkomen	Evolutie t.o.v. vorig jaar
2017	€ 491.457.568	-2,4%
2018	€ 501.708.068	2,1%
2019	€ 516.574.014	3,0%
2020	€ 518.571.259	0,4%
2021	€ 486.635.278	-6,2%
2022	€ 465.338.044	-4,4%
2023	€ 491.976.616	5,7%
2024	€ 527.635.491	7,2%
2025	€ 482.289.851	-8,6%

Volgens paragraaf 5.2, formule 3 en tabel 5, van de tariefmethodologie bestaat het toegelaten inkomen voor endogene kosten uit de volgende onderdelen:

- Basisgedeelte;
- Ex-ante aanvullende term voor herwaarderingsmeerwaarden;
- Ex-ante correctie voor vennootschapsbelasting;
- Kwaliteitsprikkel;
- Voorschotten;

Figuur 8 toont in welke mate ieder onderdeel bijdraagt aan de stijging van het toegelaten inkomen voor endogene kosten tussen 2024 en 2025. In de volgende paragrafen lichten we dit in meer detail toe.

Figuur 8 Evolutie van het endogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie tussen 2024 en 2025

3.2.1 Basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten

Het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten wordt bepaald op basis van de hoogte en evolutie van de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023. De sectorkosten omvatten de afschrijvingen en operationele nettokosten van alle distributienetbeheerders en de normatieve kapitaalkostvergoeding. De kapitaalkostvergoeding voor 2025 wordt berekend door een gewogen gemiddelde kapitaalkost van 5,20% toe te passen op de gereguleerde vaste activa en het nettobedrijfskapitaal. Dit vormt een marktconforme vergoeding voor een nutsbedrijf dat zich op een kostenefficiënte manier weet te financieren en geeft de distributienetbeheerders een prikkel om hun werkelijke kapitaalkosten te beheersen.

Het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten voor 2025 wordt concreet bepaald door lineaire extrapolatie van de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023. Figuur 9 illustreert dit en toont ook de overeenkomstige bedragen voor de voorgaande reguleringsperiode.

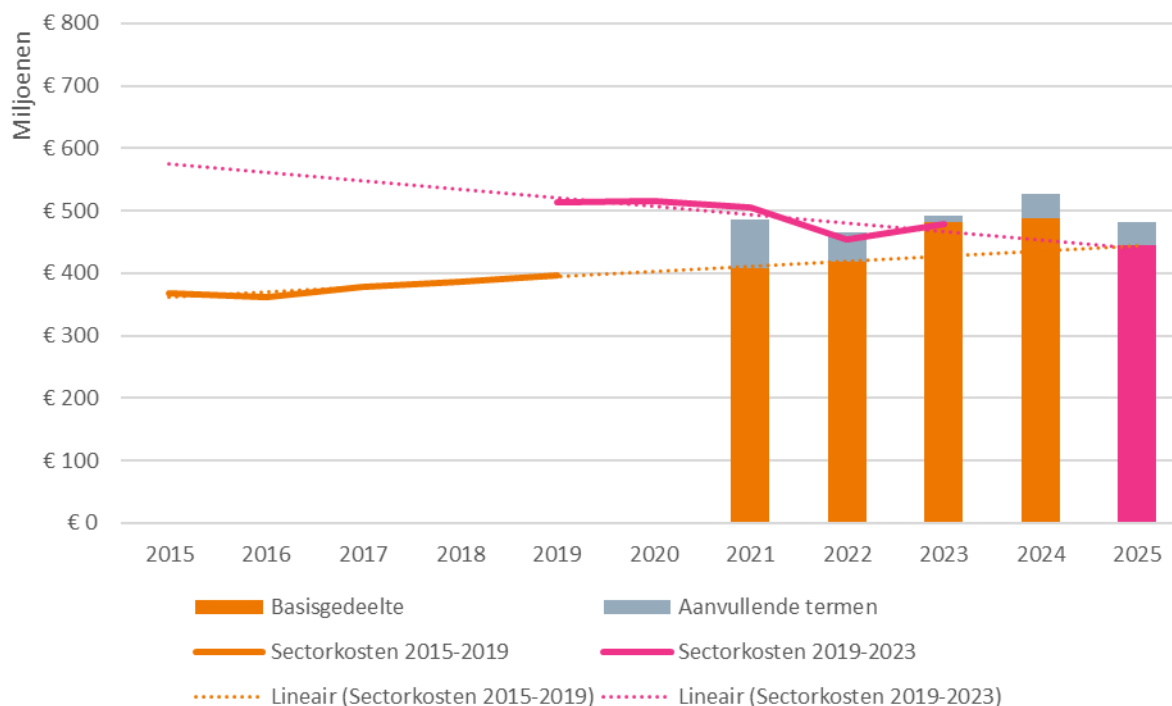
De sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019 zijn geactualiseerd naar de consumptieprijzen in 2020 en zijn berekend op basis van een normatief kapitaalkostpercentage van 3,50%. De sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023, daarentegen, zijn geactualiseerd naar de consumptieprijzen in 2024 en zijn berekend op basis van een normatief kapitaalkostpercentage van 5,20%. Omwille van de inflatie tussen 2020 en 2024 en de hogere kapitaalkostvergoeding liggen dus ook de sectorkosten beduidend hoger dan de sectorkosten in de voorgaande referentieperiode. Hierdoor stijgt ook het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten.

Als we echter de inflatie en de kapitaalkostvergoeding buiten beschouwing laten, dan liggen de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023 lager dan de sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019. Dit komt onder meer door de fusiebesparingen die de Vlaamse Nutsregulator in de voorgaande reguleringsperiode opgelegd heeft.

De sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019 kennen een stijgend verloop en leiden tot een x-factor van -0,01983. De sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023 kennen daarentegen een dalend verloop en leiden tot een x-factor van 0,03154. Omwille van de historische kostentrend zal het basisgedeelte van het toegelaten inkomen tussen 2025 en 2028 dus dalen.

Naast de x-factor omvat het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten ook de x''-factor of frontier shift. Door middel van de x''-factor stimuleert de Vlaamse Nutsregulator de distributienetbeheerders om productiviteitsverbeteringen te realiseren, bijvoorbeeld door 'best practices' toe te passen en de technologische vooruitgang te benutten. In de reguleringsperiode 2025-2028 bedraagt de x''-factor 0,00%.

Figuur 9 Bepaling van het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten

3.2.2 Aanvullende, endogene termen

De tariefmethodologie 2025-2028 bepaalt dat herwaarderingsmeerwaarden geen deel uitmaken van de sectorkosten of van de gereguleerde vaste activa. In de plaats daarvan worden de afschrijvingskosten en kapitaalkosten van herwaarderingsmeerwaarden in het toegelaten inkomen voor endogene kosten opgenomen via een ex-ante aanvullende term. Deze term wordt overgenomen uit het goedgekeurde budgetvoorstel van de distributienetbeheerders en bedraagt € 30.084.298,91 voor 2025.

De ex-ante correctie voor vennootschapsbelasting omvat een correctie voor de exogene kosten of aanvullende endogene termen die fiscaal niet aftrekbaar zijn en belastingverhogend werken. Deze term wordt overgenomen uit het goedgekeurde budgetvoorstel van de distributienetbeheerders en bedraagt € 6.759.309,61 voor 2025.

De kwaliteitsprikkels (Q-factor) omvat een aanpassing van het toegelaten inkomen voor endogene kosten op basis van de kwaliteit van de dienstverlening in de reguleringsperiode 2025-2028. De Vlaamse Nutsregulator zal in 2026 voor het eerst een beoordeling maken van de geleverde kwaliteitsprestaties in 2025 en de daaruit volgende boni of mali verrekenen in het toegelaten inkomen voor endogene kosten in 2027. Tot dan bedraagt de kwaliteitsprikkels € 0,00.

De Vlaamse Nutsregulator kan volgens de tariefmethodologie 2025-2028 een voorschot aan het toegelaten inkomen voor endogene kosten toevoegen. Fluvius heeft echter geen voorschot aangevraagd.

3.3. Exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie

Exogene kosten liggen buiten de controle van de distributienetbeheerders en kunnen niet gedrukt worden door efficiëntieverbeteringen. Efficiëntieprikkels zijn dan ook niet zinvol. Exogene kosten worden daarom integraal doorgerekend in de periodieke distributienettarieven.

Het toegelaten inkomen voor exogene kosten is gelijk aan het budgetvoorstel dat de distributienetbeheerders ingediend hebben en de Vlaamse Nutsregulator goedgekeurd heeft. Later, als de werkelijke exogene kosten vastgesteld zijn, zal de Vlaamse Nutsregulator de gebudgetteerde kosten en de werkelijke kosten met elkaar vergelijken en het verschil daartussen via het regulatorisch saldo voor exogene kosten verrekenen.

Hieronder tonen we de evolutie van het toegelaten inkomen voor exogene kosten in de periode 2017-2025.

Tabel 7 Evolutie van het exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in de periode 2017-2025

Jaar	Exogeen toegelaten inkomen	Evolutie t.o.v. vorig jaar
2017	€ 12.493.893	8,6%
2018	€ 7.540.147	-39,6%
2019	-€ 41.081.400	-644,8%
2020	-€ 57.053.639	38,9%
2021	€ 4.840.072	-108,5%
2022	-€ 2.310.796	-147,7%
2023	€ 20.312.266	-979,0%
2024	€ 24.979.614	23,0%
2025	€ 61.000.536	144,2%

De exogene kosten van de aardgasdistributienetbeheerder zijn als volgt samengesteld:

- De kosten en opbrengsten voor de minimale levering aardgas;
- De lasten voor niet-gekapitaliseerde aanvullende pensioenen van personeelsleden;
- De heffingen volgens het GRB-decreet;
- De bijdragen volgens het GIPOD-decreet;
- De retributies die openbaar domeinbeheerders aanrekenen voor het gebruik van het openbaar domein (volgens het betreffende Besluit van de Vlaamse Regering);
- De retributies die de spoorwegbeheerder aanrekent;
- De afbouw van regulatorische saldi;
- De kapitaalkostvergoedingen voor de gegarandeerde activa (de voorraad steuncertificaten en de regulatorische saldi).

Tabel 8 toont het aandeel van deze kosten in het toegelaten inkomen voor exogene kosten voor 2025.

Tabel 8 Samenstelling van het exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in 2025

Exogene kosten	Bedrag in 2025	Aandeel in 2025
Minimale levering aardgas	€ 0	0,0%
Toeslagen (niet-gekap. pensioenen, heffingen en retributies)	€ 14.550.685	23,9%
Afbouw saldi (exogene kosten)	€ 3.580.982	5,9%
Afbouw saldi (volumeverschillen)	€ 47.746.587	78,3%
Afbouw saldi (herindexering)	-€ 6.965.837	-11,4%
Afbouw saldi (vennootschapsbelasting)	€ 55.216	0,1%
Afbouw saldi (herwaarderingsmeerwaarden)	-€ 4.278	0,0%
Kapitaalkostvergoeding	€ 2.037.180	3,3%
Totaal	€ 61.000.536	100,0%

Figuur 10 toont in welke mate ieder onderdeel bijdraagt aan de stijging van het toegelaten inkomen voor exogene kosten tussen 2024 en 2025. Hieronder lichten we de voornaamste reden in meer detail toe.

- Op 9 juli 2024 besliste de Vlaamse Nutsregulator over de regulatoire saldi voor het jaar 2023. De helft daarvan wordt samen met de resterende regulatoire saldi voor het jaar 2022 afgebouwd in het toegelaten inkomen voor exogene kosten in 2025. Dit leidt tot een stijging van € 37 miljoen.

Figuur 10 Evolutie van het exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie tussen 2024 en 2025

